

"ישיבישע בלאט"**"לאמדעס בדרך-היומי" ב"שאלות" "ומראי מקומות"****נדה לד.**

השאלות מודגשות, המראי - מקומות נלקטו מספרים שונים ולא נבדקו בפנים.
רגל הוא וכו', ומה שלעיל לא תירצו כן? עי' רמב"ן רשב"א ריטב"א תורי"ד וערול"נ.

דכתיב ויאסף וגו', ובירושלמי חגיגה ד' ו' יליף ליה מקרא עיר שחברה לה יחדיו, עי' מהרצ"ח למה צריך את שתי הדרשות.

כטהרה שוינהו רבנו, הטעם לזה? עי' רש"י ביצה יא'; ורמב"ם מטמו"מ יא' ט', עי' זבח תודה סוף חגיגה שכתב נ"מ בין הלימודים, ועי' מל"מ סוף הל' טומאת אוכלין.

ודם טהרה של מצורעת, למה הכוונה דם טהור או דם טהור, עי' תוס' ופיה"מ לרמב"ם, ע"ע מאירי וערול"נ, ולענין דם קושי עי' רשב"א, ודם בשאר צבעים עי' חזו"א קל' סקי"א שפשוט שאינו מעיינות ומסתפק ברואה בשפופרת עי"ש.

ב"ש מטהרים, ולדעות דאיירי בדם טהור למה לא יטמא משום שמקור מקומו טמא? עי' חזו"א קל' סק"ג, ובתוס' אנשי שם עה"מ דן למה לא יטמא משום דנגע במצורעת.

יש לדון כמאן הלכה אחר שב"ה הם לחומר? עי' תויו"ט משנה אחרונה וערול"נ.

בסיפא של המשנה, מה היתה הגזירה לב"ש? עי' רש"י ועי' אליהו רבה עה"מ, רשב"א וריטב"א, ולב"ה דמטמאין היינו את הדם אבל האשה אינה נדה, ועי' מאירי.

ואין העכו"ם מטמאין וכו', עי' תוס' ב"ב כ. מה שהקשו, ועי"ש חי' רמ"ש, ועי' דבר אברהם טו' א' א'.

אבל גזרו וכו', מי גזר? עי' שבת יז: וע"ז לו', ועי' מהרש"א שבת כא: בתוד"ה שהיה. ועי' ר"ן ע"ז נז: אי טומאתן ודאי או ספק, ועי' מנ"ח קפב' ו', ומקדש דוד טומ"א מב' ו'.

חלקת בשל תורה, ועי' רש"י ותוס' שהקשו למה ביולדת שלא טבלה כן טמא רק בלח ולא ביבש ולא חששו שיחלקו בדם נדה של תורה, עי' מה שתירצו ועי' מהרש"א.

קרוי טהור, ועי' ירושלמי שבת א' ד' דקרוי טמא מגזירת יח' דבר? ועי"ש פני משה, ואור שמח אבוה"ט א' טז'.

כי היכי דלא לישרוף וכו', ועי' תוס' לעיל לג: ד"ה ורמינהו מה שהקשו, וע"ע רש"ש זבים

ב' א', ועי' תוס' רא"ש וחזו"א נדה רטו', ועי' כאן בהגהות הגר"א.

תוד"ה זובו במה שהקשו ששורפין על רוקו, עי' תוס' רעק"א על המשניות טהרות ד' ה', ותוס' שבת טו: ד"ה ועל בגדי.

ע"ב

חוץ ממי רגלים שבה, וממי יצאו? עי' הגהות הגר"א על התוספתא מקוואות ו' י', ועי"ש חסדי דוד, עי' רמב"ם אבוה"ט ה' יז איך שהביא לפסק הגמ' ועי' אור שמח שם הל' טז'.

תפשוט דבעי רב פפא, ולמה לא פשיט ליה מהמשנה בע"א עכו"ם שפלטה שכ"ז מישראל וכו'? עי' ערול"נ.

ישראל דדיגי במצוות וכו', וקשה הרי כל דין זה נלמד מישראל קודם מת"ת שלא נתחייבו במצוות? עי' ערול"נ ומתן בסתר.

עי' שו"ת חת"ס אבה"ע ח"ב סא' מה שלמד מכאן לגבי תרופות שנתנסו על גויים אי מהני לגבי ישראל ולהיפך, עי' בית שערים יו"ד רמט', ודברי יצי"ב אבה"ע ח'.

תיקו, עי' פסק הרמב"ם אבוה"ט ה' טז', ועי' כס"מ שם, וע"ע ערול"נ.

מצורע למעינותיו, וברמב"ם מו"מ ה' ה' נראה שכל הטומאה היא רק מצד משקין טמאים? עי' תוס' אנשי שם, מרומי שדה ואור שמח.

לטמא דם טהרה שלה, והא דלא יטמא מדין מעיינות היולדת? עי' חזו"א קל' י'.

מה לזכר וכו', ועי' נודב"י יו"ד קלב' שדן למה הרע"ב הביא את הלימוד של ההו"א בגמ'.

תוד"ה אם הקשו מכמה דברים שיכולנו לרבות מלזכר, עי' ערול"נ בדבריהם, וע"ע תורא"ש, ומה שיש לדון בדבריו אי בשכ"ז של זב יש משא עי' לקמן נו.

רש"י ד"ה ה"ג, עי' תוס' רא"ש רמב"ן וריטב"א.

מהו שתטמא במגע, וברש"י ל"ג מגע, עי' הגה' ר"ש מדעסוי דהספק לגבי הקטן עצמו אי נטמא, ועי' שו"ע או"ח תנז' ב', ושם במג"א, חק יעקב אליהו רבה חק יוסף וברכ"י.

להלכה עי' רמב"ם וראב"ד מטמו"מ א' יב' ועי' בערול"נ.

מקום זיבה מעיין הוא וכו', ובתוד"ה מקום הקשו מלקמן נו. דמבואר שזוב אינו מעיין? ובתירוציו עי' מהר"ם וחזו"א קל' יט-כ', ועי' חדוד הלכות וחוסן ישועות.